

stichting orgelkring "hendrik niehoff"

gevestigd te 's-hertogenbosch

Programma van het concert in de Sint-Janskathedraal te 's-Hertogenbosch
op dinsdag 11 augustus 2009 om 20.00 uur door **Willem Hörmann**.

Willem Hörmann ('s-Hertogenbosch 1953) voltooide de studies Docent Muziek en Kerkorgel aan het Brabants Conservatorium, Electronisch Orgel aan het Utrechts Conservatorium, Keyboards aan het conservatorium te Enschede en Piano via een Staatsexamen. Ook schoolde hij zich tot op professioneel niveau in piano-improvisatie. Zodoende is hij op verschillende terreinen werkzaam (geweest): hij gaf les aan middelbare scholen, was dirigent van jongerenkoren en een gemengd koor, was als begeleider van diverse solisten en koren en in verschillende samenstellingen actief, en geeft in vijf vakken les aan het centrum voor kunstzinnige vormgeving de Muzerije te 's-Hertogenbosch.

In de afgelopen 25 jaar werd hij organist in de Sint-Petruskerk te Berlicum, de Sint-Cathrienkerk te 's-Hertogenbosch en vervanger in de Sint-Janskathedraal te 's-Hertogenbosch, en werd mede daardoor steeds actiever als organist. De concertpraktijk welke hij vanaf die tijd opbouwde groeit nog steeds.

Naast zijn werkzaamheden is hij zeer actief binnen diverse besturen die orgelconcerten verzorgen in en rond 's-Hertogenbosch.

Voor meer informatie en veel muziekopnames gemaakt op diverse Brabantse orgels:

www.willemhormann.nl

1. Grand Dialogue à trois Chœurs	Gaspard Corrette	1670-1730
2. Partita over Gij maakt ons, Jezus, waarlijk vrij	Maurice Pirenne	1928-2008
3. Petit Dialogue pour le Grand Albert	Maurice Pirenne	
4. Partita diverse sopra: Christ, der du bist der helle Tag	Johann Sebastian Bach	1685-1750
5. Dialogue sur les mixtures	Jean Langlais	1907-1991
6. Symphonie V	Charles-Marie Widor	1844-1937
• Allegro vivace		
• Allegro cantabile		
• Andantino quasi allegretto		
• Adagio		
• Toccata		

Voor overige orgelconcerten in de serie Hendrik Niehoff: zie folder en www.orgelconcerten-hendrik-niehoff.nl

Orgelconcerten in de regio: www.brabantorgel.nl

De orgelliteratuur is rijk aan partita's en dialogen, waar we in dit programma voorbeelden van horen. Wie anders dan een organist kan zelfs een complete symfonie programmeren.

De vijfdelige partita van Maurice Pirenne is opgedragen aan Hub. Hoüet; van hen beide ontving Willem Hörmann les in Tilburg.

We horen de melodie eerst in de bovenstem, in het tweede deel wordt de melodie met het pedaal gespeeld waarboven akkoorden klinken. De derde variatie bestaat uit twee melodieën die elkaar in tegenbeweging kruisen. In het vierde deel klinkt de melodie, omspeeld in een uitkomende stem, begeleid door krimpemde tweeklanken. In de slottocatta horen we de zinnen in akkoorden, omgeven door fortissimo fragmenten waarin ritmische figuren soms met opzet niet helemaal parallel lopen en daardoor voor verrassende effecten zorgen.

De partita van Bach bestaat uit zeven delen, waarbij in het eerste de koraalmelodie in statige akkoorden wordt neergezet. Het werk kan ook zonder pedaal worden uitgevoerd. In het laatste deel ligt de melodie in de laagste stem en deze mag met pedaal meegespeeld worden waardoor deze melodie extra uitkomt.

In de dialogen van Corrette en Langlais is hoorbaar dat de langere en korte fragmenten toegewezen zijn aan de drie delen van het instrument: grand orgue (hoofdwerk), récit (bovenwerk) en positief (rugwerk).

In de kortere dialogue van Pirenne wisselen kalme en speelse fragmenten elkaar af; ook in deze compositie gebruikte hij o.a. de letters (in dit geval die van de naam van de collega aan wie hij het opdroeg, Albert de Klerk) als thema, door deze in noten te vertalen.

Het eerste deel van Widors vijfde bestaat uit een reeks variaties aangevuld met passende tussenspelen. In dit uitgebreide eerste deel laat Widor horen wat hij met een thema kan. Anders dan in de partita's, waarvan de delen ook los van elkaar te spelen zijn, maakt Widor er een geheel van. Een ingetogen tweede deel is niet minder interessant, want ook met kalm en vloeiend melodisch materiaal kan de componist uit de voeten. Ondanks het wat statige begin en slot is het andantino weer beweeglijker.

Het opvallende adagio fungeert als opmaat voor de uitbundige toccata!